

Diplomová práce – posudek vedoucího

Diplomantka: **Lenka Procházková**, 5. r. hudební výchova – hra na nástroj

Název práce: **Klavírní dílo Leoše Janáčka a jeho využití v ZUŠ**

Vedoucí práce: MgA. Vít Gregor. Ph.D.

Oponent práce: MgA. Libuše Tichá

Diplomová práce Lenky Procházkové je věnována klavírnímu dílu Leoše Janáčka, které je sice rozsahem nevelké, významem však naprosto nepřehlédnutelné. Janáčkův originální kompoziční sloh spojený těsně s pověstnou naléhavostí sdělení významně ovlivnil hudbu dvacátého století, a to jak v našich zemích, tak ve světě. Opakovaně se však můžeme setkávat s částečným nebo i úplným nepochopením janáčkovských interpretačních zásad, nejčastěji jde o romantizující přístup a s ním související podcenění složky rytmické i ostrých kontrastů dynamických. To jsou ovšem přesně ony dva body, na nichž přesvědčivá interpretace Janáčkových skladeb stojí.

Ještě v nedávné minulosti se objevoval názor, že Janáčková hudba je něco úplně jiného než ostatní skladby českých autorů přelomu 19. a 20. století, je třeba k ní proto přistupovat podle jakýchsi návodů, které nejčastěji přinášeli interpreti i muzikologové moravští. Jde o obrovský omyl. Janáčkovu dílo je tak kvalitní proto, že dokáže oslovit kohokoliv a kdekoliv, což jsem si sám mnohokrát ověřil při provádění jeho skladeb v zahraničí. Janáček nepotřebuje popisy a komentáře. Co však potřebuje – to je ona základní filosofie, vymezení prostoru. Poté skýtá muzikálnímu interpretovi poměrně značnou volnost, mnoho možností přesvědčivého výkladu.

Z těchto důvodů jsem velmi rád, že si diplomantka vybrala právě toto téma. Již během studia na UKPedF v Praze projevovala o Janáčkovu tvorbu zájem a dlouhodobě usilovala o pochopení jejího hudebního obsahu i specifických technických záležitostí. K diplomové práci proto přistoupila nanejvýš odpovědně a poučeně.

Diplomová práce je přehledně členěna do tří hlavních kapitol, jejichž poměr co do rozsahu plně odpovídá zaměření studie. V první a druhé kapitole je stručně a výstižně nastíněna právě ona filosofie Janáčkovy tvorby (celkem 13 stran textu) a naopak základní kapitola třetí má potřebnou šíři.

Autorka sleduje především hledisko interpretační, což je samozřejmě úkol velmi nesnadný. Jakýkoliv popis interpretace je již z podstaty věci jen částečně možný, to ovšem rozhodně neznamená, že bychom se jej měli předem vzdávat. Domnívám se, že právě prostřednictvím nejrůznějších metafor podložených znamenitou pozorovací schoností a postřehem se tento úkol podařilo splnit velmi dobře.

Již v textu jsou zařazeny poznámky o vhodnosti využití jednotlivých skladeb v ZUŠ, což je rovněž jedním z cílů práce. Cenné je obzvláště to, že diplomantka mohla své závěry podložit vlastními zkušenostmi jak z vlastní interpretační, tak i pedagogické činnosti.

Po formální a jazykové stránce splňuje diplomová práce potřebné požadavky.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **výborně**

V Praze dne 5. 5. 2008